

SOVÍ SPECIÁL

17.

Buon Natale

Veselo ho Vam Rízdva

Wesolych Swiat

FROHE WEIHNACHTEN

Veselé Vánoce

Joyeux Noël

Merry Christmas

feliz navidad

God Jul

Vesele Vianoce

Chuc Mung Giang Sinh

Ahoj kamarádi,

jsem moc ráda, že vás mohu pozdravit u 17. vydání školního časopisu! I letos se nám redakce rozrostla o nové členy, kteří vždy chodí se skvělými nápady.

Ptáte se, co je u nás nového? To si už za chvíli můžete přečíst! První novinou je, že jsme ke knižním recenzím přidali i recenze filmové! I tentokrát se můžete inspirovat, kam jet na výlet. Tentokrát máme i malý tip pro všechny budoucí umělce! Tomáš vám dá zase nějaké rady, jak vyfotit dobrou fotku. Redaktoři provedli i několik rozhovorů, které jsme pojmenovali: Odposlechnuto ve škole. Dále se opět můžete těšit na příběh na pokračování od Elišky. Na samotném konci časopisu se můžete trochu pobavit a odpočinout.

Pevně doufáme, že se vám náš časopis bude líbit, stejně jako Vánoční besídka, na kterou se všechny třídy pilně připravovaly. Přejeme vám všem krásné a klidné prožití vánočních svátků a budeme se těšit zase v novém roce u dalšího vydání našeho časopisu!

PS: To, že můžete držet v ruce tento časopis je zásluhou Šimona Matěje Kůtka a Ondry Záruby z 6. třídy, Sisi Myslíkové, Elišky Veselkové a Ondry Veselky ze 7. třídy, Filipa Bizzarriho a Tomáše Linharta z 9. třídy a v neposlední řadě paní učitelky A. Kuřeové, která nám pomáhá.

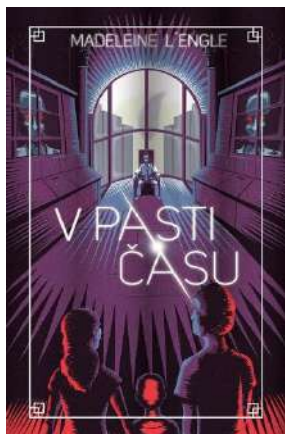
Rampouchy

Rampouch se blýská,
kočka ho shodí.
Bude ještě jiný,
blýskavý a křehký.

Rampouch se blýská
na okenních zídkách.
Kočka ho shodí,
vyroste jiný.

Bára Holá, 4. třída

Knižní a filmový koutek

Madeleine L'Engle: V pasti času

Meg Murryová si moc nevěří. Myslí si o sobě, že je ošklivá a fakt, že se jí ztratil otec, jí moc nepomáhá. Jednou se však ona, její mladší bráška a kamarád Calvin setkají se třemi podivnými ženami – paní Kdo, paní Kdovíco a paní Která. Ty je vezmou na planetu, kde je uvězněn otec Meg. Vězní ho To, temná síla, která ovládá všechny na planetě. Proto, aby zachránili vesmír a osvobodili otce, se však bude muset Meg naučit věřit sama v sebe a objevit svou skrytou sílu. Podaří se jí to? Nebo všechny planety ovládne To? To už si musíte přeciť sami! A můj názor? Podle mě je kniha naprosto úžasná. Vtáhla mě do děje a už nepustila. Styl psaní je také moc hezký, takže určitě doporučuji dívkám i chlapcům (i když se podle mě hodí víc pro dívky).

EV

Fantastická zvířata a kde je najít

Pokračování pentalogie Fantastická zvířata si na nic nehraje a snaží se být temné a vážné pokračování této série. Bohužel sem ale cpe postavy z minulého filmu, jen za účelem tam tyto postavy mít a bez vysvětlení či alespoň dialogu je ve filmu nechává. Dalším problémem s tímto pokračováním je jeho délka, což není nic nového vzhledem k tomu, že Warner Bros. udělal to samé již v roce 2010 a 2011, kdy rozdělil 1 knížku na 2 filmy. Film je sice vážný, ale i přesto mu chybí humor, který by zde měl být, protože mít film vážný je jedna věc, ale vážný svět, kde je Větvík (zelený listový společník Salamandra) jako seriózní postava, mi prostě nesedí. Na druhou stranu je film natočen opravdu hezky, co se týče kamery a prostředí. Další věci, které udělali dobře, jsou speciální efekty, které jsou výborné a překrásné. Dalším velkým plusem je Grindelwald hraný Johnny Deppem, který odvedl výbornou práci v hraní této postavy! Co vy? Už jste tento film viděli?

FB

Tipy na výlety nejen v České republice, ale i v zahraničí

Vánoční atmosféra na Pražském hradu

O letošních Vánocích zažije Praha novinku. Český klenot a jeden z největších hradních komplexů na světě Pražský hrad otevře poprvé v historii své brány vánočním trhům. Trhy budou otevřené až do 3. ledna. Více než 70 dřevěných stánků s tradiční tématikou nabídne vánoční pochutiny a především nezapomenutelnou vánoční atmosféru.

Zoo Praha

Ve vánočním období připravila pražská zoologická zahrada pro návštěvníky atraktivní program. Na Štědrý den uvidí návštěvníci ve 12:00 v Amfiteátru Rezervace Bororo „zlaté“ prasátko a všechny děti mají vstup za symbolickou korunu. 27. a 28. prosince mají návštěvníci možnost poprvé vidět nové slonice ze Srí Lanky.

SM

Památník Bautzner Straße Drážďany

Památník Bautzner Straße Drážďany je bývalá vyšetřovací věznice Krajské tajné správy Ministerstva státní bezpečnosti (Mfs/Stasi). V památníku můžeme naleznout sovětskou sklepní vazbu, vyšetřovací vazbu Státní bezpečnosti a krajskou správu Stasi Drážďany. Památník Bautzner Straße najdete v Drážďanech v ulici Bautzner Straße 112a. Vstupné činí pro dospělé 6 Euro, snížené vstupné je 3 Euro, děti/mládež do 18 let a žáci zdarma. Každou poslední neděli je vstup do Památníku zdarma.

OZ

Umělecká agentura *Ambrozia*

Spousta z nás chce jistě být umělcem – ať už přes tanec, zpěv, herectví nebo filmařinu. Moc lidí však neví, jak nebo kde své schopnosti rozvinout. Já jedno řešení mám; přijďte na tábor Ambroziáda!

Ambroziáda je umělecky založený tábor, kde se můžete od zkušených lektorů přiučit herectví, filmařskému oboru, muzikálovému tanci i zpěvu nebo mediální tvorbě.

To není však všechno! Vyzkoušíte si dabing, můžete se přihlásit do Talent show nebo se svojí skupinou vytvořit povedené představení na Tvoje tvář má známý hlas.

Ambroziáda je šestidenní letní tábor u nás i v Chorvatsku, také ale podzimní pětidenní, Vánoční dvoudenní a jarní tábor v Alpách.

Určitě přijďte, poznáte tu spoustu nových lidí a naučíte se něco nového! Více informací zjistíte jednoduše tak, že si na Googlu zadáte Umělecká agentura Ambrozia.

Ukázka z muzikálu

Žánry fotografie a nastavení fotoaparátu

Minule jsme společně poznali veličiny fotografie. Dnes je zasadíme do **praxe** a rozebereme základní **žánry** fotografie a shrneme je. Také si stručně řekneme, jaké bude pro daný žánr “nejlepší” **nastavení**. Samozřejmě tím nechci tvrdit, že by následující informace měly být jediný správný způsob jak se v daném žánru pohybovat. Bude se jednat jen o základní nastavení pro **začátečníka** nebo i **pokročilejšího** fotografa, který však tápe v užívání jednotlivých fotografických veličin tak, aby **fungovaly** v náš prospěch. Dále je také tento článek mířen na mírně **pokročilejší** fotografy, kteří buď četli minulý článek, nebo mají základní znalost fotografických veličin. Také bude tento článek užitečný fotografům, kteří disponují zrcadlovkou nebo kompaktem s výměnnými objektivy.

V základu by se dala fotografie rozdělit na 2 části, zjednodušeně řečeno – **živou a neživou**.

Do **neživé** zahrnujeme focení krajiny a architektury. Nejedná se o focení něčeho živého, tudíž můžeme většinou využít **stativ a delší expozice** pro zajímavé efekty. Do fotografického žánru “architektura” patří také URBEX (Urban Exploration), který se zaměřuje na staré a opuštěné budovy. Abych to tedy shrnul – v žánrech architektura a krajina budeme nejčastěji fotit v podmínkách, kdy pro nás bude výhodné použít **stativ**. Ať už pro zajímavé fotky způsobené **dlouhou expozicí** tak například noční fotky, kde dlouhý čas závěrky musíme použít už jen proto, aby bylo cokoliv vidět. V těchto žánrech budeme také často pracovat s **vysokým clonovým číslem** (např. f/16, f/8), abychom docílili **velmi ostrých fotek** a abychom toho měli co nejvíce zaostřeno. Pro focení architektury a krajiny je většinou vhodné využití širokoúhlého objektivu.

Dále se fotografie dělí na **živou** část. Sem řadíme fotografii portrétní, makro a reportáž. Portrétní fotografii bychom pak mohli dále dělit na portréty lidí a zvířat, ale nastavování bude víceméně stejné. Například sportovní fotografie je jakási odnož portrétní a reportážní fotografie. U všech těchto žánrů však budeme postupovat podobně – **nízké clonové číslo** (např. f/1.8 je na portréty perfektní). Jaký použijeme **čas závěrky je u portrétní fotografie jedno**. Hlavní je, abychom **nepoužili** moc **krátký** čas, který by způsobil **rozmazané** fotky! Doporučil bych čas závěrky 1/100 a kratší. (např. 1/500, 1/1000). Velmi podobně si budeme počínat také u **reportážní** fotografie. Snažíme se mít nerozmazané fotky. Pro portrétní fotografii jsou velmi užitečné pevné objektivy (jejich ohnisková vzdálenost se nemění) s **vysokou světelností**. (např. 50mm f/1,8, 85mm f/1.8).

U **sportovní** fotografie však klademe zřetel na použití co **nejkratšího** času (nejlépe například 1/4000, 1/2000 a podobně krátké časy).

Street fotografie je další jakási odnož portrétní a reportážní fotografie, tento žánr je však spíše **umělecký**. Proto také nastavení fotoaparátu pro street nechávám na oddělenou část. U tohoto žánru je třeba **experimentovat** a najít si vlastní způsob, pokud je to váš šálek čaje. Různé nastavení může vyústit v různě zajímavé fotografie.

Focení **makro** fotek je rozdílné tím, že pro velmi detailní fotky budeme potřebovat **makro objektiv**, tudíž objektiv, který umožňuje ostřit na **kratší vzdálenost**. Poté postupujeme znovu velmi podobně, jako u ostatních žánrů “živé” fotografie. Snažíme se používat **nížší clonové číslo**, aby nám bylo umožněno fotit na co **nejkratší čas závěrky**.

Odposlechnuto ve škole

Nejprve jsme se zeptali paní ředitelky na několik stručných otázek. První otázka se týkala toho, jak vnímala začátek školního roku. „Můj začátek školního roku byl podobný jako každý rok. Letos byl poměrně náročný. Náročný byl v tom, že se museli připravit nové rozvrhy a doobjednat spousta pomůcek.“ Potom jsme se zeptali, jak se jí líbí prvňáčci. Na to nám odpověděla, že prvňáčci jsou velmi šikovní a nadaní. Řekla nám také, že i od paní učitelky Ptáčkové slyší jen samou chválu. Poslední otázka směřovala na Vánoční besídku: „Na Vánoční besídku se těším a jsem sama zvědavá, čím nejen mě, ale i rodiče, žáci překvapí a s jakými nápady přijdou.“

Dále jsme si odchytili naše malé prvňáčky Maxmiliána Tůšu a Dominika Svatoše. Chlapců jsme se zeptali na dvě lehké otázky. Jak se vám líbí ve škole a jaká je paní učitelka?

„Paní učitelka Stáňa je hodná a baví nás. Dává nám lehké úkoly a během učení s námi cvičí, zpívá a učí nás vtipné básničky. Líbí se nám naše velká a hezky vyzdobená třída.“ A jako zajímavost nám k tomu kluci dodali, že se jim líbí i ve družině, protože si tam rádi hrají a staví z kostek.

Na stejné otázky jsme se zeptali i dvou dívek. Na otázky nám odpovídaly Melánie Hradcová a Eliška Horejsková.

„Paní učitelka Stáňa i paní vychovatelka Markéta jsou hodné a legrační. Všechno nám vysvětlí a poradí nám. Známe je obě už od školky, a proto je máme rády. Ve škole se nám nejvíc líbí naše třída a družina paní vychovatelky Markéty, protože s ní v družině hodně vyrábíme. Ve škole je hodně legrace.“

Příběh na pokračování...

Halloweenská noc

Kdysi dávno žilo v ovocné a zeleninové zemi pět zakladatelů – Rajče, Grep, Banán, Dýně a Hruška. Jejich cílem bylo vytvořit říši takovou, aby v ní soužilo ovoce i zelenina v míru. Jak šel čas, říše se rozkvétala a každým dnem byla větší a větší.

Zakladatelé se radovali, až na jednu; na Dýni. Nechtěla se dělit o moc a vládu nad říší s ostatními, tak začala manipulovat všechny dýně na svou stranu a nařídila jim, aby ovocno-zeleninovou zem zničily. Málem se jim to podařilo, kdyby se Hruška, Banán, Rajče a Grep nespojili.

Vykázali všechny dýně za jejich provinění do světa lidí, kde navždy upadly do spánku. Jen na jednu noc, na tu Halloweenskou, měli dovoleno se probudit a do svítání si povídat se svou rodinou a přáteli. Nelíbilo se jim to, po čase si však zvykli.

Pokud jste zastánci toho názoru, že se nikdo nemůže změnit, vyvedu vás z omylu. Dýně se totiž polepšily. Pomáhaly si a jediné, co chtěly, bylo trávit co nejvíce času s rodinou.

Když letos nastala Halloweenská noc, děti převlečené za strašidelné postavy z filmů a knih se vracely domů s plnými pytlíky bonbonů. Dýně se začínaly probouzet.

Se zíváním a protahováním si šťopek na hlavách se obracely ke svým rodinám a šťastně si povídaly o všem, co je jen napadlo. Ačkoliv byly rády, že se opět vidí, panovala ve vzduchu napjatá nálada; věděly, že za pouhých pár hodin znovu usnou.

Obzvlášť nešťastný byl dýňový chlapec Tom. Jen co se probudil, nedokázal myslet na nic jiného, než na to, že zanedlouho upadne do hlubokého spánku. Byl ještě mladý a nebyl na takový život připraven.

Náhle si vzpomněl, jak mu maminka před rokem vyprávěla o starém bláznovi, který žije na konci ulice. Povídá se o něm, že si šeptá nějaké nesmyslné řeči o kletbě, která postihla všechny dýně.

Tomovi zasvitla v očích naděje. Pokud jsou všechny historky, které od ostatních zaslechl pravda, mohl by mu stařec pomoci. Kdyby se jen o kletbě dozvěděl více, mohl by najít způsob, jak ji zlomit...

Dýňový chlapec se co nejrychleji rozběhl po ulici, když v tom mu zastoupila cestu maminka.

„Kam se ženeš? Tohle má být rodinný večer!“

„Já vím, ale... musím si něco důležitého zařídit! Za chvíli jsem zpátky!“ vyhrkl Tom a vydal se dál ulicí, nevnímaje volání své maminky.

Cesta netrvala dlouho a za pár minut už stál před rozpadajícím se domem. Byl děsivý. Okna byla vysklená, střecha dřevá a sotva držící dveře se houpaly na zbylých pantech, ačkoliv vítr, který by je rozhoupal, nefoukal.

Tom se vydal po schodech vzhůru. Chtěl zazvonit, jenže jeho pozornost upoutalo něco jiného. Vedle sebe slyšel tiché šeptání. Vyděsil se a rychle se za zvukem otočil. Na zábradlí stál dýňový stařec upírající svůj nepřítomný pohled do noci.

Chlapci se nechtělo s bláznem mluvit. Byl strašidelný a tajemný. Věděl však, že nemá na vybranou. Teď už není cesty zpět.

„Ehm... promiňte?“ oslovil ho opatrně. „Můžu se vás na něco zeptat?“ Stařec nereagoval. Tom se několik minut snažil upoutat jeho pozornost, nebylo to ale nic platné. Nesmyslné šeptání bylo jediné, co z úst děsivé dýně vycházelo.

Tom už to chtěl vzdát a vrátit se domů, když v tom mu došlo, že starcova slova nejsou tak nesrozumitelná. Právě naopak! Dávala dokonalý smysl!

Pořád dokola opakoval:

Když dýně s člověkem se spojí a prvního Boha najdou,
zlá kletba se zlomí a dýně se opět sejdou.

„To je ono!“ vykřikl polohlasem, neboť mu konečně došlo, co musí udělat. Šťastně se vydal zpět k rodině, pocit vítězství mu však nevydržel dlouho. Došlo mu, jak těžké bude najít nějakého člověka uprostřed noci, který by byl ochotný mu pomoci.

Přemýšlel a zvažoval všechny své možnosti, dokud jeho pozornost neupoutalo slunce pomalu vycházející na oblohu. Za pár chvil usne.

V tom se dveře vedlejšího domu otevřely a vyšel z nich lidský chlapec. Z hlavy mu trčely černé neučesané vlasy a na sobě měl pyžamo. V ruce nesl pytel odpadků. Tom se schoval za popelnici a chlapce pozoroval. Tohle by mohla být jeho poslední šance.

„Hej!“ vykřikl. „Podívej se dolů!“ Kluk se tím směrem podíval, a když spatřil mluvící dýni, málem omdlel.

„Ty – ty mluvíš!“ koktal celý bledý.

„Jo, já vím, je to trochu šok. Ale nemám moc času. Musíš mi pomoci.“ Dýňový chlapec ho zasněžil do svého plánu, jak nejrychleji dovedl. Přesně mu vysvětlil, kam se musí vydat, aby našel prvního Boha, kterého znal díky historkám svého tatínka. Často mu je vyprávěl. Jak tak nad ním přemýšlel, pocítil smutek. Bylo mu líto, že se s rodinou nestačil rozloučit.

„Já vím, že to dokážeš! Musíš všechny dýně zachránit!“ s těmito slovy Tom pomalu usínal. Otupělý únavou doufal, že lidský hoch bude mít dobré srdce a pomůže mu. Pak usnul.

Kluk, Leo se jmenoval, dlouho a dlouho uvažoval, zda má udělat to, čím ho dýně pověřila. Nemohl uvěřit, že zrovna viděl mluvící zeleninu. Nebo je to ovoce? Na tom nezáleží. Zkrátka nevěděl, co dělat. Pak si však řekl, že to nemůže nechat jen tak být. Tom mu věří, a i když vypadá jinak, než kdokoliv koho dosud potkal, pořád je to živý tvor, který chce zachránit ty, které má rád. Leo se proto rozhodl dýňovému chlapci pomoci.

A tak se vydal k sídlu prvního Boha, do divadla na náměstí. Kdo ví, proč tam Bůh Grep žije, nejspíš má rád divadelní hry. Cesta byla delší, než by se zdálo, i tak se však dostal s dýní v ruce k divadlu. Bylo obrovské a velmi krásné. Netušil, jak v této velké budově najde jeden malý grep.

No, nezbývalo mu nic jiného, než prohledat místnost po místnosti. Protože se tam ale nesmělo bez vstupenky, musel počkat, až se setmí.

Nastala noc. Hlídač vyšel z velkých dřevěných dveří. Už, už se chystal zamknout, když uslyšel kroky v křoví. S rozsvícenou baterkou se muž vydal za zvukem a chlapec s dýní v ruce potichu vklouzl dovnitř. Jakmile tiše zavřel, s úsměvem sledoval, jak se hlídač vylekaně dívá na psa povalujícího se mezi listím křoví. Leo totiž povolal na pomoc svého čtyřnohého kamaráda Beníka, který měl odvést pozornost. A svůj úkol splnil na jedničku s hvězdičkou.

Hledal velmi, velmi dlouho, téměř celou noc, i tak se mu však nepodařilo Boha najít. Divadlo bylo příliš velké a jeden jediný grep moc malý. Zdrčený chlapec si sednul na červenou lavici u vchodu. Mrzelo ho, že nemůže Tomovi pomoci.

Pak ho však něco napadlo- proč by mělo mluvící ovoce žít všem lidem na očích? V hlavním sále, na toaletách nebo v šatně? Je někde, kde ho nikdo nenajde. Někde... na půdě! Na půdě divadla!

Zábavný koutek

- Rébusy

ME 1+1 D = _____

I+I=8 I=

I+U=7 U=

U+O=9 O=

OV

- Vtipy

Na Vánoce: Pepíček přiběhne do kuchyně a křičí: "Maminko! Hoří stromeček!" "Neříká se hoří, ale svítí." Pepíček se vrátí do obýváku a za chvíli křičí: "Mamíí! Už svítí i záclona!"

Na Chucka Norrise spadla atomová bomba. Od té doby je trochu opálený.

EV

- Komiks

OV